

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 10. december 2010

CBP/ J.nr. 2010-7724

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 23. november 2011 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 96 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Özlem Sara Cekic (SF).

Spørgsmål nr. 96:

På baggrund af at en gruppe kommunale dagplejere i en undersøgelse angiver, at de, hvis de får formodning om, at et barn har brug for særlig støtte, skal videregive ansvaret for at indberette til en overordnet, bedes ministeren redegøre for, om det er inden for lovens rammer, hvis en offentligt ansat leder laver interne regler, der fratager de ansatte deres underretningspligt efter servicelovens § 153, og forlanger, at de videregiver ansvaret f.eks. til en overordnet, der så tager stilling til, hvorvidt der skal underrettes.”

Svar:

Ifølge Servicelovens § 153 skal personer, der udøver offentligt tjeneste eller offentligt hverv underrette kommunen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til forhold, der giver formodning om, at et barn eller en ung under 18 år har behov for særlig støtte. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at fagpersoner foretager de nødvendige underretninger om børn og unge under 18 år, således at det sikres, at kommunen kan iværksætte særlig støtte over for et barn eller en ung, hvis der er behov herfor.

Underretningspligten efter § 153 er en personlig pligt. Hvis en fagperson, herunder også en kommunal dagplejer, vurderer, at det er nødvendigt at foretage en underretning af hensyn til barnet, er der pligt til dette. Enhver er således ansvarlig for at reagere og handle på sin egen faglige bekymring.

Det kan dog i nogle tilfælde være hensigtsmæssigt at lade underretningen gå gennem ledelsen, således at lederen for fx dagplejen, er den der i alle

tilfælde underretter de sociale myndigheder. Dette vil dog ikke fritage den oprindelige underretter for et ansvar, hvis lederen vælger ikke at underrette. Underretningspligten kan således ikke tilsidesættes med henvisning til interne regler eller organisationsstrukturer mv.

Det er helt afgørende, at kommunerne er i stand til at sikre en tidlig indsats, så børn og unge kan få hjælp, inden problemerne vokser sig store, og det for alvor går galt. Den tidlige indsats er bl.a. afhængig af, at den enkelte fagperson kender til og opfylder sin underretningspligt, når det er nødvendigt. Derfor er underretningspligten med Barnets Reform tydeliggjort i servicelovens § 153. Loven træder i kraft den 1. januar 2011 (jf. Lov nr. 628 af 11. juni 2010). Derudover er der igangsat en række aktiviteter, som skal være med til at sikre, at alle kender deres pligt til at underrette. Bl.a. udgiver Socialministeriet i januar 2011 en pjece om underretningspligten, og vi arrangerer i december 2010 og januar 2011 tre landsdækkende konferencer, som informerer om reglerne.

Benedikte Kiær

/ Lars Møller Christiansen